

ชื่อเรื่อง	การศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี พ.ศ.2546 กับ ปี พ.ศ.2553 เขตผังเมืองรวมเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก
ผู้วิจัย	ณรงค์ สังข์ทอง ปริญณี ตริ์สุคนธ์
ที่ปรึกษา	ดร.จรัสดาว คงเมือง
ประเภทสารนิพนธ์	ภาคนิพนธ์ วท.บ. สาขาวิชาภูมิศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2555

บทคัดย่อ

เมืองพิษณุโลกมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ทั้งในด้านพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรม และเพื่อการประกอบกิจกรรมทางสังคม เช่น การบริหารปกครอง และการให้บริการสาธารณะต่างๆ ฯลฯ นอกจากนี้เมืองยังมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นที่อยู่อาศัยของประชาชนซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของเมืองนั้น ๆ การวางแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินจึงนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการวางแผนและจัดทำผังเมืองรวมในการศึกษาเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน ในปี พ.ศ.2546 กับ ปี พ.ศ.2553 เขตผังเมืองรวมเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก มีจุดมุ่งหมายของการศึกษาคือ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินของเขตผังเมืองรวมเมืองพิษณุโลก ระหว่างปีพ.ศ.2546 กับ ปี พ.ศ.2553 เขตผังเมืองรวมเมืองพิษณุโลก และเพื่อศึกษาแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินของเขตผังเมืองรวมเมืองพิษณุโลก โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนผังการใช้การใช้ประโยชน์ที่ดิน ทั้งสองปี ศึกษาพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินและการขยายตัวของที่อยู่อาศัย ผลการศึกษาพบว่าจากการพิจารณาเปรียบเทียบแผนที่การใช้ประโยชน์ที่ดินพ.ศ.2553 พบว่าชุมชนเมืองพิษณุโลก มีทิศทางการขยายตัวโดยรอบ โดยเฉพาะตามเส้นทางคมนาคมสายหลัก ๆ ของชุมชนที่สำคัญได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 12 เป็นแกนการพัฒนาหลักของเมืองในแนวทิศตะวันตก (ไปอำเภอทองไทร จ.สุโขทัย) เชื่อมต่อกับทิศตะวันออก (ไปอำเภอวังทอง) และเชื่อมต่อไปตามแนวทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 ส่วนใหญ่ขยายตัวไปในรูปของหมู่บ้านจัดสรร นอกจากนี้การขยายตัวของชุมชนยังมีแนวโน้มจะขยายออกไปตามแนวถนนเลียยมือง โดยทางด้านเหนือขยายตัวไปตามแนวถนนธรรมบูชา ซึ่งเป็นถนนเลียบบางทางรถไฟฝั่งตะวันออก และคูขนานไปกับถนนเอกาทศรุทธิ์ และทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1086 (ไปอำเภอพรหมพิราม) ทางด้านใต้ขยายตัวไปตามแนวถนน และพื้นที่ระหว่างถนนบรมไตรโลกนารถ และทางหลวงแผ่นดินจังหวัดหมายเลข 1064 (ไปไปบางกระทุ่ม)